

ΜΕΤΩΠΙΑΙΟΣ ΛΟΒΟΣ

Ελέγχει τη
συνείδηση,
τα συναισθήματα,
τη γλώσσα που
χρησιμοποιούμε
και τις λέξεις

~~SEX~~

ΒΡΕΓΜΑΤΙΚΟΣ ΛΟΒΟΣ

Υπεύθυνος για τη
σύνθεση πληροφοριών

~~SEX~~

ΚΡΟΤΑΦΙΚΟΣ ΛΟΒΟΣ

Υπεύθυνος για την ακοή,
την αντίληψη σύνθετων
εικόνων και την
κατανόηση της ομιλίας

~~SEX~~

ΙΝΙΑΚΟΣ ΛΟΒΟΣ

Υπεύθυνος για την
όραση

~~SEX~~

ΕΓΚΕΦΑΛΙΚΟ ΣΤΕΛΕΧΟΣ

Ελέγχει τις ζωτικές
λειτουργίες του σώματος

~~SEX~~

Γιατί είναι κακό να σκέφτεσαι συνέχεια το σεξ;

ΑΠΑΝΤΟΥΝ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΕΣ, ΕΘΙΣΜΕΝΟΙ ΚΑΙ Ο **ΜΑΪΚΛ ΦΑΣΜΠΕΝΤΕΡ**,
ΠΡΩΤΑΓΩΝΙΣΤΗΣ ΤΗΣ ΠΙΟ ΠΡΟΚΛΗΤΙΚΗΣ ΤΑΙΝΙΑΣ ΤΗΣ ΧΡΟΝΙΑΣ

ΔΕΙΤΕ ΠΡΩΤΟΙ ΤΟ «**SHAME**» ΣΕΛ. 11

ΒΛΕΜΜΑΤΑ

18 Σαν παλιά Polaroid

Η φωτογράφος Χρύσα Νικολέρη, με μια ρετρό μηχανή Polaroid υπό μάλης, δημιουργεί το δικό της, νοσταλγικό οπτικό ημερολόγιο, το οποίο και εκτίθεται αυτές τις ημέρες υπό τον τίτλο «Diaries» στο Ιδρυμα Ευγενίδου.

Ο διεθνούς φήμης γλύπτης Νίκος Φλώρος ταξιδεύει στο πριγκιπάτο των Μονεγάσκων με έναν μικρό θησαυρό στις αποσκευές του: ένα χειροποίητο φόρεμα κατασκευασμένο από κουτάκια αναψυκτικού, το οποίο θα εκτεθεί στο Ιδρυμα Γκρέις Κέλι.

ΘΕΜΑΤΑ

36 Sex-mania

Πόσο σεξουαλικά εθισμένοι είμαστε; Ειδικευμένοι στις σεξουαλικές διαταραχές επιστήμονες, άνδρες που ζουν μόνο με ένα πράγμα στο μυαλό τους και γυναίκες που αποπειράθηκαν να τους μοιάσουν δίνουν τη δική τους μαρτυρία περί σεξουαλικής υπερκατανάλωσης.

40 Πορνεία εν Αθήναις

Κάποτε ίσως και να αποτελούσε επιλογή. Πλέον είναι καταναγκασμός. Το αρχαιότερο επάγγελμα επιβιώνει και προσαρμόζεται στο σκληρό σήμερα της παγκοσμιοποίησης, του trafficking και της οικονομικής κρίσης. Οι σκοτεινές, επικίνδυνες νύχτες στο κέντρο της Αθήνας το αποδεικνύουν.

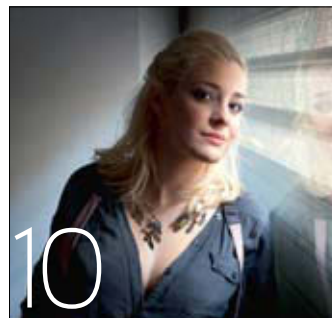
46 Τζέιν Μάνσφιλντ

Ζουμερές καμπύλες που έκοβαν την ανάσα στους άνδρες και προκαλούσαν (δικαιολογημένα) φθόνο στις γυναίκες, πλαισιωμένες από ιλιγγιώδες IQ (163, σύμφωνα με την ίδια). Ακαταμάχητος συνδυασμός, με τραγικά πρόωρο τέλος.

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ

22 Σάιμον Ανχολτ

Αν η Ελλάδα ήταν «brand», πώς θα έπρεπε να την «πουλήσουμε» προς τα έξω; Σε αυτό και άλλα παρόμοια ερωτήματα δίνει απαντήσεις ο Σάιμον Ανχολτ, εισηγητής του όρου «nation branding», ο οποίος συν τοις άλλοις θεωρεί ότι έχουμε τελειώσει με τις υπερδυνάμεις-«δίπολα»: «Ζούμε στην εποχή όπου η μόνη υπερδύναμη που έχει απομείνει στον κόσμο είναι η κοινή γνώμη. Η διεθνής κοινή γνώμη. Και όλες οι χώρες, με τον έναν ή τον άλλον τρόπο, θα πρέπει να κάνουν διπλωματία με αυτή την υπερδύναμη».

Η ταλαντούχα ερμηνεύτρια Νατάσσα Μποφίλιου μας ξεναγεί στο νέο, διπλό «χτύπημά» της στην ελληνική δισκογραφία και μας εξηγεί γιατί φοβάται το σκοτάδι.

AVANT-PREMIERE

Ο Μάικλ Φασμπέντερ, πρωταγωνιστής του «Shame», σε σκηνοθεσία Σπιβ Μακ Κουίν, ανοίγει τα χαρτιά του και μας μιλάει χωρίς αιδώ για την πολυσυζητημένη ερμηνεία του στον ρόλο ενός ανθρώπου εθισμένου στο σεξ (σελ. 32). Το BHMagazino δίνει την ευκαιρία σε 150 από εσάς να παρακολουθήσετε πρώτοι την ταινία-πρόκληση. Περισσότερες πληροφορίες στη σελ. 13.

Χιλιάδες μικρά ΟΑΚΑ

Την εποχή που οι παίκτες της ΑΕΚ προπονούσαν στο ΟΑΚΑ, ο πιο ακριβοπληρωμένος εκεί μέσα ήταν ο νυχτοφύλακας του σταδίου. Βλέπετε οι παίκτες, αν και αστέρες του ποδοσφαίρου, ήταν συχνά απλήρωτοι, ενώ ένας νυχτοφύλακας έπαιρνε 3.400 ευρώ τον μήνα – μια γραμματέας δε, σύμφωνα με το αποκαλυπτικό ρεπορτάζ των «Νέων» για το «μεγάλο φαγοπότι» στο ΟΑΚΑ, έπαιρνε 3.900 ευρώ. Υποθέτω ότι αυτή είναι μια ακόμη ιστορία που εξηγεί πώς οδηγηθήκαμε ως χώρα στην πτώχευση.

Το τι σπατάλη έγινε με κάθε τρόπο δεν περιγράφεται και δεν το πιάνει ανθρώπου νους. Διαχέεται μάλιστα σε τέτοιο βαθμό και έχει εμποτίσει τόσο τη φιλοσοφία των Ελλήνων, που είναι πολύ δύσκολο να εντοπιστεί καν ως κακοήθης όγκος της οικονομίας και της κοινωνίας. Προ ολίγων εβδομάδων, μια που πιάσαμε το νήμα από την ιστορία ενός αθλητικού κέντρου, ο ανεξάρτητος βουλευτής Γιώργος Λιάνης υπερηφανευόταν σε Επιτροπή της Βουλής ότι σε μία 20ετία «από 18 κλειστά γυμναστήρια φτάσαμε τα 800»!

Παράλογο; Ημασταν μια χώρα που προτεραιότητά της ήταν να έχει την καλύτερη αναλογία κατοίκων ανά κλειστό γυμναστήριο στην Ευρώπη, και όχι αυτοκινητοδρόμους ή νοσοκομεία της προκοπής, και ξοδεύαμε συνεχώς πόρους για να κατασκευάζουμε, να συντηρούμε, να φυλάσσουμε – προσλαμβάνοντας αντίστοιχο προσωπικό – αθλητικά κέντρα, πολλά από τα οποία λειτουργούν πια υποτυπωδώς, αν δεν είναι τελείως άχρηστα. Και όμως, αυτή η κατασπατάληση πόρων, σε μια χώρα που δεν τους έχει σε αφθονία, αναφερόταν επισήμως ως μέγα επίτευγμα.

Το ατυχές είναι ότι δεν υπάρχει ένας φταίχτης ούτε μία περίπτωση, επομένως ούτε και μία λύση. Η διάλυση της χώρας οφείλεται σε χιλιάδες «μικρά ΟΑΚΑ». Σε συντάξεις, αναπηρικές και κανονικές, που δίνονταν για πλάκα, σε κατατιμήσεις έργων για να βολεύονται μικροεργολάβοι, σε μικρορουσφέτια που γέμισαν Δημόσιο, τράπεζες αλλά και ιδιωτικές εταιρείες με υπερβολικά πολλούς άχρηστους, σε μίζες και «χαρτζιλίκια», σε ανούσιες επιτροπές, τεμπέλικα γραφεία Τύπου και υδροκέφαλα ΔΣ, σε έργα χωρίς σχέδιο, σε δώρα προς τους συνδικαλιστές και τις συντεχνίες, σε δανεικά και αγύριστα, σε υπερωρίες και επιδόματα. Και μπορεί κάποιοι πολιτικοί να τα μοίραζαν όλα αυτά προκειμένου να χτίσουν τις καριέρες τους, αλλά και εμείς τα «φάγαμε». Μαζί.

– Πάνος Παπαδόπουλος
ppapado@tovima.gr

ΤΟ ΒΗΜΑ

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ: ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΙΚΟΣ
ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΛΑΜΠΡΑΚΗ ΑΕ

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΛΑΜΠΡΑΚΗΣ (1922-1957)
ΧΡΗΣΤΟΣ Δ. ΛΑΜΠΡΑΚΗΣ (1957-2009)

ΕΚΔΟΤΗΣ:

ΣΤΑΥΡΟΣ Π. ΨΥΧΑΡΗΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ:

ΑΝΤΩΝΗΣ Β. ΚΑΡΑΚΟΥΣΗΣ

BHMagazino

www.vimagazino.gr

Εβδομαδιαίο περιοδικό. Κυκλοφορεί
μαζί με Το Βήμα της Κυριακής
Μιχαλακοπούλου 80, Αθήνα 115 28
τηλ. 211 3657 000, 210 7766 000
φας: 211 3659 101
e-mail: vimagazino@dolnet.gr

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

Στέλιος Σοφιανός

ΑΡΧΙΣΥΝΤΑΚΤΗΣ

Πάνος Παπαδόπουλος

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ - ΣΥΝΤΟΝΙΣΜΟΣ ΥΛΗΣ

Δημήτρης Θεοδωρόπουλος

Κατερίνα Κολιού

ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΥ

Γιάννης Καρλόπουλος

ART DIRECTOR

Χρήστος Τζοβάρας

PHOTO EDITOR

Μαρία Μοιρέα

ΠΑΡΑΓΩΓΗ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΣΕΩΝ

Νίκη Σκαμάγκα

ΕΜΠΟΡΙΚΟΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΔΩΝ ΔΟΛ

Παναγιώτης Γεωργόπουλος

ΔΙΕΥΘΥΝΤΡΙΑ ΔΙΑΦΗΜΙΣΗΣ

Βαρβάρα Παυλίδου

ΥΠΕΥΘΥΝΗ ΔΙΑΦΗΜΙΣΗΣ

Ξένια Κατσιούλα

ΥΠΟΔΟΧΗ ΔΙΑΦΗΜΙΣΗΣ

Δήμητρα Αραπίδου

(211 3659 854)

ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ

ΑΝΑΠΤΥΣΣΟΜΕΝΗΣ ΑΓΟΡΑΣ - DIRECT MARKET

Παναγιώτης Καμπόλης

ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΔΙΑΦΗΜΙΣΗΣ

Μάγδα Γεωργίου (mgeorgiou@dolnet.gr)

ΔΙΑΦΗΜΙΣΤΙΚΟ ΤΜΗΜΑ

Λουίζα Καμπόλη (lkampoli@dolnet.gr)

Δήμητρα Αρακά (daraka@dolnet.gr)

ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ

Γαλάτεια Εξαρχοπούλου

(211 3659 533)

ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΠΑΡΑΓΩΓΗ

Multimedia AE

ΕΚΤΥΠΩΣΗ - ΒΙΒΛΙΟΔΕΣΙΑ

Iris AE

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΙΚΟΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΛΑΜΠΡΑΚΗ ΑΕ

Διοικητικό Συμβούλιο:

Σταύρος Π. Ψυχάρης, Εκτελεστικός
Πρόεδρος και Διευθύνων Σύμβουλος.

Παναγιώτης Στ. Ψυχάρης, Εκτελεστικός

Αντιπρόεδρος. Μέλη: **Στάθης Ελ.**

Ευσταθιάδης, Νικόλαος Χ. Κορί-

τσας, Τρύφων Ι. Κουταλίδης, Ιωάννης

Ν. Μάνος, Στέργιος Γ. Νέζης, Ιωάννης

Ν. Παράσχος, Νικόλαος Γ. Γεφάνης,

Νικόλαος Ε. Πιμπλής, Βίκτωρ Σ. Ρέστης,

Καίτη Σ. Ρέστη, Αντώνιος Π. Τριφύλλης,

Χριστίνα Τσοτούσουρα-Ψυχάρη.

Ο **Σάιμον Ανχολτ** βρίσκεται πίσω από την έννοια «nation brand», τη διαμόρφωση της εικόνας ενός έθνους. Πελάτες του, αρχηγοί κρατών και κυβερνήσεις από όλον τον κόσμο. Τον συναντήσαμε στο Λονδίνο και συζητήσαμε, μεταξύ άλλων, για το πώς η Ελλάδα θα καταφέρει να επαναπροσδιορίσει την ταυτότητά της. Συνέντευξη στον Απόστολο Μαγγηριάδη, φωτογραφίες: Νανά Βαρβεροπούλου.

Ο IMAGE MAKER ΤΩΝ ΕΘΝΩΝ

Στην Ελλάδα, η συζήτηση για το πώς η χώρα θα ορίσει την ταυτότητά της στη μετά την κρίση εποχή, έχει ήδη ξεκινήσει. Η εικόνα της έχει δεχθεί ένα τεράστιο πλήγμα που δυστυχώς αφαιρεί αξία από τα προϊόντα και τις υπηρεσίες της. Στη Βρετανία, πριν από μερικούς μήνες, ο πρωθυπουργός Ντέιβιντ Κάμερον ανακοίνωσε την εκκίνηση μιας εκστρατείας με το όνομα «ΜΕΓΑΛΗ Βρετανία», που συμπίπτει με τους Ολυμπιακούς Αγώνες του Λονδίνου και την επέτειο των 60 χρόνων από την ενθρόνιση της βασίλισσας Ελισάβετ Β'. Οι επικριτές του επισημαίνουν ότι ξεκίνησε την καμπάνια λίγες μόνο εβδομάδες μετά τις εκτεταμένες ταραχές του καλοκαιριού στο Λονδίνο, και αφότου αναγκάστηκε να παραδεχτεί δημοσίως ότι η Βρετανία είναι

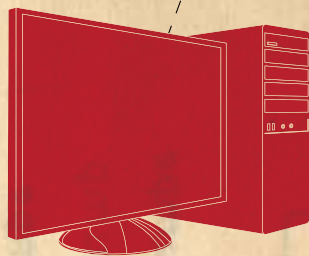
μία βαθύτατα διασπασμένη κοινωνία. Ένας από αυτούς τους επικριτές είναι και ο Σάιμον Ανχολτ, ο πολιτικός αναλυτής και συγγραφέας που πριν από 15 χρόνια εξέφρασε την καινοτόμο συλλογιστική του nation brand. «Είμαι βαθύτατα εκνευρισμένος με τον Κάμερον» μας εξηγεί στα πρώτα λεπτά της συνάντησής μας το πρωί του προηγούμενου Σαββάτου, σε ένα καφέ στο Χόλαντ Παρκ του Λονδίνου. «Ξοδεύει εκατομμύρια στερλίνες των φορολογουμένων, προσπαθώντας να κάνει κάτι που γνωρίζουμε όλοι καλά ότι δεν λειτουργεί».

Το 1996 ο Ανχολτ ανέπτυξε τη θεωρία του nation brand και εντόπισε αναλογίες ανάμεσα στον τρόπο με τον οποίο ένας οργανισμός ή μια εταιρεία δομεί την εικόνα του (branding) και στον τρόπο με τον οποίο μια χώρα δομεί τη διεθνή εικόνα της (nation branding). Ο Ανχολτ »

Η ΤΕΧΝΗ ΤΗΣ

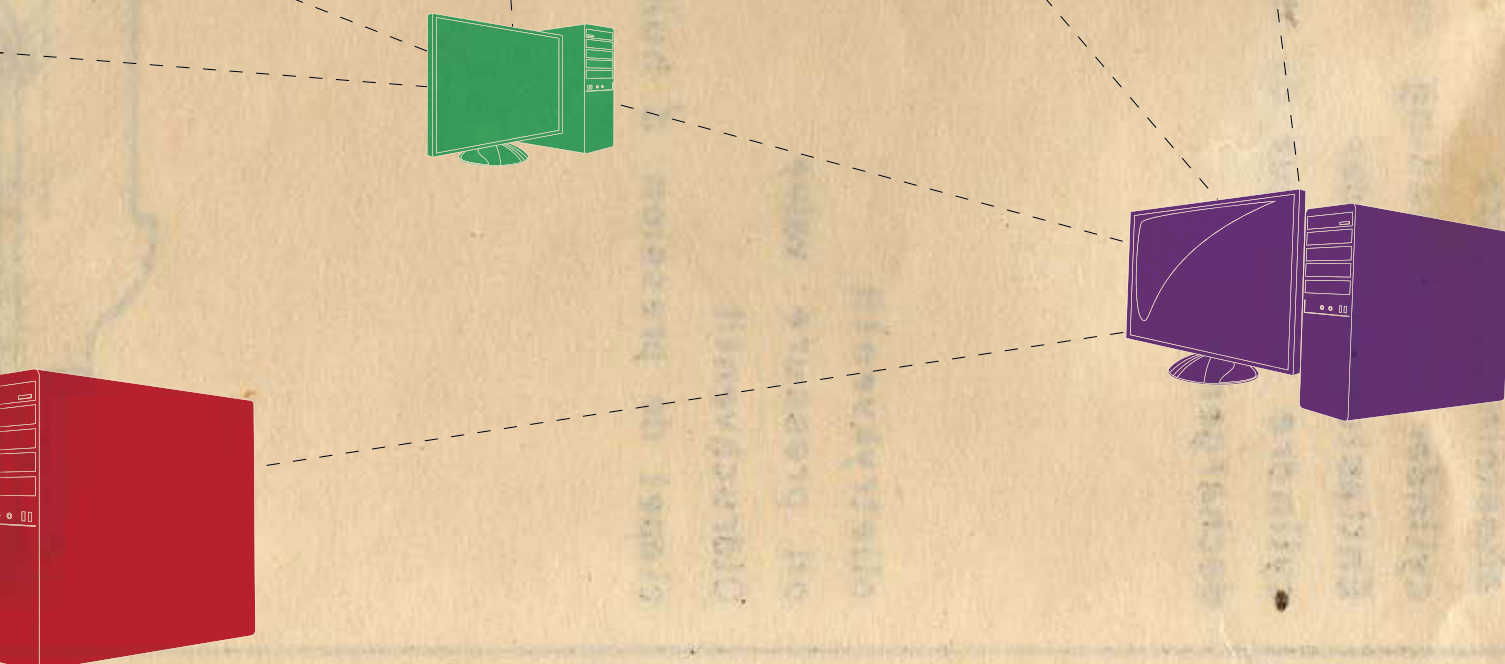
Ο δημόσιος λόγος στην Ελλάδα μοιάζει όλο και πιο δύσκολος. Οι απόψεις είναι πολλές, οι βεβαιότητες λίγες, και τα **«trolls»** του Διαδικτύου, οι προβοκάτορες, οι κατασκευαστές ψεύτικων ειδήσεων

e-ΝΟΧΛΗΣΙΣ

η πώλωση μεγάλη, οι γενικόττες κυρίαρχες, η ψυχραιμία ελάχιστη. Σε όλα αυτά έρχονται να προστεθούν και – παραδοσιακά – η έλλειψη κοινής λογικής. Από τον Δημήτρη Θεοδωρόπουλο.

Ο Μάικλ Φασμπέντερ αποκαλύπτεται

Ο Μάικλ Φασμπέντερ αναδεικνύεται ένας από τους **σπουδαιότερους ηθοποιούς** της γενιάς του. Και με την ερεβώδη ερμηνεία του στο «Shame» του Στιβ Μακ Κουίν, στον ρόλο ενός σεξομανούς, αποδεικνύει ότι το αξίζει. Ποια είναι όμως τα μυστικά του; Συνέντευξη στον Γιάννη Ζουμπουλάκη.

Ενοδοχείο Excelsior, Λίντο Βενετίας, στη σάλα της Lancia. Ο ηθοποιός Μάικλ Φασμπέντερ κάθεται ανάμεσα σε μια μικρή παρέα δημοσιογράφων. Κρατάει ένα ποτήρι τζιντζερ έιλ και μιλάει χαμηλόφωνα επιλέγοντας με προσοχή τις λέξεις. Αναφέρεται στον Μπράντον, τον ήρώά του στην εξαιρετική ταινία «Shame» του Στιβ Μακ Κουίν που διαγωνίζεται στο κινηματογραφικό φεστιβάλ της Βενετίας. Την περισσότερη ώρα το αγέλαστο – ενδεχομένως και κάπως ντροπαλό – πρόσωπό του είναι

σκυμμένο. Τα σκούρα ρούχα του τον κάνουν να δείχνει πολύ πιο αδύνατος απ' όσο είναι στην πραγματικότητα. Πού και πού σκάει ένα χαμόγελο, αλλά ευχάριστος δεν πείθει με τίποτε ότι είναι. Η αυστηρότητα είναι φυσικό χαρακτηριστικό του Μάικλ Φασμπέντερ και το θυμάμαι από την εποχή που τον είχα συναντήσει για πρώτη φορά από κοντά, στις Κάννες για το «Αδωξοι μπάσταρδη» του Ταραντίνο. «Ο Μπράντον είναι άρρωστος» λέει κάποια στιγμή ο Φασμπέντερ. «Και το γνωρίζει. Αλλά ενώ στην αρχή νιώθει ικανοποιημένος με αυτό που είναι, από τη στιγμή που η αδελφή του (Κά-

ρεϊ Μάλιγκαν) επιστρέφει και κατά κάποιον τρόπο γίνεται ο καθρέφτης του, αποφασίζει να καταπολεμήσει αυτή την αρρώστια. Μόνο όταν αντιλαμβάνεται τις καταστροφές που προκαλεί παύει πλέον να του αρέσει αυτό που είναι. Σιγά σιγά αλλάζει και μαζί του ο θεατής αντιλαμβάνεται το μέγεθος της καταστροφής του».

Ο Μπράντον, στον οποίο ο Φασμπέντερ αναφέρεται, είναι ένας εγωκεντρικός σεξομανής. Σχετικά εύπορος, εργένης, επιτυχημένος επαγγελματίας, ο Μπράντον ζει στο Μανχάταν και του αρέσει να δοκιμάζει το σεξ σε όλες τις μορφές του. Ζώο, στην »

SEX IS THE DRUG

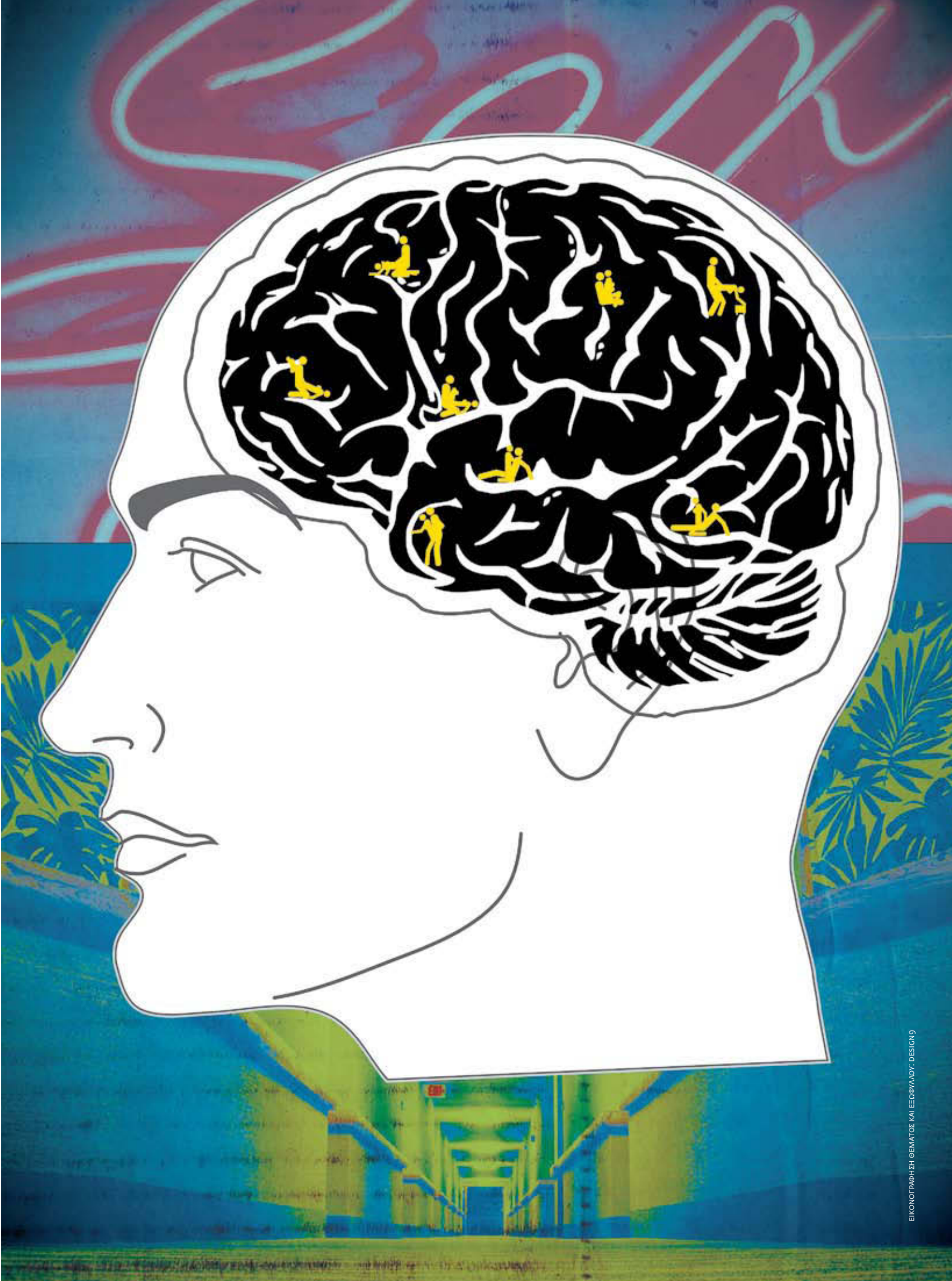
Όσο πολύπλοκο είναι το σεξ, άλλο τόσο δαιδαλώδη είναι και τα αίτια του εθισμού σε αυτό. Πότε ένας άνθρωπος από απλώς ερωτικός μπορεί να θεωρηθεί **σεξομανής** και πρέπει να ζητήσει επαγγελματική βοήθεια; Σε μια μπερδεμένη Ελλάδα, πότε ακριβώς το να σκέφτεσαι πολύ το σεξ είναι ασθένεια; Από την Αστερόπη Λαζαρίδου.

Πολλοί είναι εκείνοι που θα τον ζήλευαν. Ωραίο παιδί, με θεληματικό πιγούνι – που έλεγαν οι παλιοί –, γυμνασμένο σώμα, στρωμένη δουλειά σε δικηγορικό γραφείο. Από πολύ μικρός είχε όποια ήθελε. Γυναίκες πολλές, αμέτρητες, κάθε ηλικίας. Από εντυπωσιακές εικοσάχρονες μέχρι ζουμερές σαραντάρες, ζωντοχήρες, παντρεμένες, ο καλός ο μύλος ήταν εκεί για να τα αλέσει και να τα αλώσει όλα. Όταν προσπαθούσε να κάνει «σοβαρή σχέση», του ήταν αδύνατον. Το κολλασμένο παρελθόν του έμπαινε εμπόδιο: με-ταμεσονύκτια τηλεφωνήματα από ξαναμμένες γυναίκες που ήθελαν να τον ξαναδούν. Και κάποιες άλλες που δεν έμπαιναν καν στον κόπο

να τηλεφωνήσουν. Απλώς του χτυπούσαν το κουδούνι μέσα στη νύχτα. Όταν ήταν μόνος, πάντα ενέδιδε. Επρεπε να διατηρήσει τον μύθο του. Και όταν δεν ήταν, έπιανε τον εαυτό του να λέει τα πιο φριχτά ψέματα προκειμένου να τη βγάλει καθαρή: «Είχα φτάσει στο σημείο να λέω σε όλες τις γυναίκες που συναντούσα ότι και οι δύο γονείς μου είναι καρκινοπαθείς. Ετσι, αν χτυπούσε το τηλέφωνο στις 4.00 τα ξημερώματα, θα έλεγα ότι είναι η άρρωστη μητέρα μου και πρέπει να την πάω επειγόντως στο νοσοκομείο. Και όταν είχα όρεξη για σεξ, δηλαδή πάντα, έστελνα το ίδιο γραπτό μήνυμα σε δέκα γυναίκες ταυτόχρονα. Απλώς έγραφα “θέλεις να βρεθούμε, κοριτσάρα;”. Και όποια κοριτσάρα απαντούσε πρώτη, ήταν η τυχερή».

Τα λόγια του τριαντάχρονου Δημήτρη είναι κυνικά, δικαιολογείται όμως. Βρίσκεται στο

στάδιο της σεξουαλικής απεξάρτησης. Μας μίλησε στο διάλειμμα της ομαδικής ψυχοθεραπείας που κάνει τον τελευταίο χρόνο προκειμένου να αντιμετωπίσει τη σεξομανία που τον καταδιώκει εδώ και δέκα χρόνια. Δεν ήταν ούτε τα σκληρά λόγια που του έλεγαν οι πρώην του κάθε φορά που ανακάλυπταν τις πολλαπλές αμαρτίες του ούτε οι φουσκωμένοι λογαριασμοί των τριών κινητών του – από τα άπειρα γραπτά μηνύματα στις απανταχού κοριτσάρες – ή οι συχνές επισκέψεις σε οίκους ανοχής όταν καμία κοριτσάρα δεν ευκαιρούσε –, ούτε καν τα έξοδα των αποβολών και των εκτρώσεων. Η στιγμή που ο ίδιος κατάλαβε το προφανές, ότι κάτι δεν πάει καθόλου καλά, ήταν όταν το σεξ άρχισε να του ρουφάει τόση ενέργεια με αποτέλεσμα να χάσει τη δουλειά του. Ξαφνικά ξύπνησε και δεν είχε ούτε >>

ΟΙ ΕΤΑΙΡΕΣ ΤΩΝ ΑΘΗΝΩΝ

Αρχαίο επάγγελμα, νέες πρακτικές. Σε μια Αθήνα που διαρκώς αλλάζει, η ιστορία της **πορνείας** μεταβάλλεται καθημερινά. Οι διαδρομές της πόλης, το «happy trafficking», τα νόμιμα «σπίτια», τα όλο και περισσότερα «στούντιο», η Αστυνομία, οι εθνικότητες και η μαρτυρία μιας κοπέλας που δραπέτευσε, αλλά δεν θα είναι ποτέ ξανά η ίδια. Από τον Αλέξη Γαγλία.
Φωτογραφίες: Μυρτώ Παπαδοπούλου.

Η Βίκυ δούλευε στον δρόμο από το '94 μέχρι πριν από δύο χρόνια.
Τώρα, στο «σπίτι» της, αισθάνεται πολύ πιο ασφαλής.
Αν και το σαλόνι της είναι συνήθως άδειο.

Χαμπλά στη Σόλωνος, πίσω από την πλατεία Κάνιγγος, δύο γυναίκες, όχι μεγαλύτερες από 20 χρόνων, βρίσκονται στο πεζοδρόμιο. Για την ακρίβεια, κάνουν πεζοδρόμιο. Τις πλησιάζουμε. Συστηνόμαστε και τους λέμε ότι είμαστε δημοσιογράφοι. Δεν μας διώχνουν, δεν έχουν πρόβλημα να μιλήσουν για λίγο. Λένε ότι είναι από τη Σόφια, η μία 19 χρόνων και η άλλη 20 χρόνων. Εξί μήνες έχουν στην Ελλάδα και από την πρώτη τους νύχτα στην Αθήνα κάνουν αυτή τη δουλειά, πάντα στην ίδια πιάτσα, στο ίδιο πεζοδρόμιο. Τα ελληνικά που γνωρίζουν είναι τα απολύτως απαραίτητα, αλλά και η γλώσσα του σώματός τους δείχνει ότι αυτή η σύντομη κουβέντα δεν μπορεί να κρατήσει πολύ. «Εμείς θέλουμε να μιλήσουμε, αυτός όμως όχι, δεν μπορούμε» λέει η Σόνια. Ποιος είναι αυτός; «Αυτός που σας έφερε στην Ελλάδα»; ρωτάω. «Ναι, αυτός». «Είναι κάπου εδώ γύρω»; «Ναι, περνάει με το αυτοκίνητο» μου λέει. Η φίλη της δίπλα παραμένει σχεδόν αμίλητη, πιο φοβισμένη. Αυτή είναι η μέθοδος. Ο νταβατζής, ο σωματέμπορος, ο «αγαπητικός» – το ίδιο σημαίνουν όλα αυτά τα επίθετα στις πιάτσες – πηγαиноφέρνει τις κοπέλες, στη γλώσσα του το «εμπόρευμα», στο ίδιο σημείο, που το θεωρεί «δικό του» έναντι των ανταγωνιστών του. Κάθε τόσο τσεκάρει τις γυναίκες που ελέγχει,

σταματά, τους μιλάει για λίγο, όπως θα τους μιλούσε και κάθε υποψήφιος πελάτης, και μαζεύει τις εισπράξεις. Λίγο μετά τις αφήνουμε, μας αποχαιρετούν με ένα αμήχανο, θλιμμένο μειδίαμα. Λίγα μέτρα πιο πάνω η Νανά περιμένει τον επόμενο πελάτη όρθια στην είσοδο μιας πολυκατοικίας, για να «κόβει» λίγο το κρύο. Είναι Ελληνίδα και χρόνια στην πιάτσα. Δεν έχει νταβατζή ούτε τολμούν να την εκβιάσουν τα κυκλώματα. «Ας τολμήσει κάποιος μέσα στην ίδια μου τη χώρα... Το αστυνομικό τμήμα δυο βήματα είναι» μας λέει. «Τα κορίτσια πιο κάτω τα ελέγχει ένας Αλβανός» λέει, αλλά λίγο διστακτικά. Σε τακτά χρονικά διαστήματα το ίδιο αυτοκίνητο σταματά μπροστά μας, ο οδηγός μάς τσεκάρει και φεύγει. Και ξανά. «Αυτός είναι»; τη ρωτάω. «Τον ειδοποίησαν οι κοπέλες;». Δεν απαντά. «Παλιά ήταν διαφορετικά, υπήρχε ένας κώδικας σαν αυτόν που έχουν τα ζώα, σήμερα δεν υπάρχει τίποτα. Να προσέχετε εδώ που γυρνάτε» λέει και γυρνάει στη δουλειά της.

Για κάποιους η πορνεία είναι το αρχαιότερο επάγγελμα. Ας μιλήσουμε όμως για το παρόν. Σε παγκόσμιο επίπεδο κυκλώματα «trafficking» – ή «εμπορίας ανθρώπων» στην ελληνική γλώσσα, που μάλλον απέδωσε ορθότερα αυτό το φαινόμενο του σύγχρονου δουλεμπορίου – υπήρχαν πολύ πριν από την κατάρρευση των ανατολικοευρωπαϊκών καθεστώτων, που έδωσε εκρηκτικές διαστάσεις στο

TZÉIN MÁNΣΦΙΛΝΤ

Η «King-Size Μέρilin Μονρόε» δεν κατέκτησε τυχαία τη θέση της ανάμεσα στις κινηματογραφικές «ξανθές σεξοβόμβες». Διέθετε μοναδικές αναλογίες, ήταν αρκούντως προκλητική, δέχτηκε να εμφανιστεί γυμνή στο σινεμά όταν το Χόλιγουντ ήταν ακόμη... σεμνότυφο, πέρασε από προεδρικά κρεβάτια και έμεινε σε ροζ παλάτια. Από την Κέλλυ Κική.

Αν πρόκειται να κάνεις κάποιο σφάλμα, κάνε ένα μεγάλο, διότι η τιμωρία θα είναι ούτως ή άλλως η ίδια». Αυτή είναι η πιο «πολυφορεμένη» δήλωσή της – ίσως επειδή ήταν και το προσωπικό της μότο. Αλλά είχε πει και πολλά άλλα, εξίσου πετυχημένα: «Κανένα ρίσκο, κανένα κέρδος» υπενθύμιζε στους άτολμους να σφάλουν, «δεν ήρθα στο Χόλιγουντ για να είμαι το κορίτσι της διπλανής πόρτας. Ηρθα για να γίνω κινηματογραφικό αστέρι» εξηγείτο όταν παρεξηγείτο. «Για να εδραιωθείς ως ηθοποιός, πρέπει να γίνεις γνωστός στον κόσμο. Κάθε κορίτσι που είναι πρωταγωνίστρια θα το συμβούλευα να επικεντρωθεί στην υποκριτική της, αλλά αυτό δεν σημαίνει ότι είναι υποχρεωμένη να κυκλοφορεί φορώντας κουβέρτες» δήλωνε και η παραίνεσή της προς τις εκκολλημένες σtar δεν ήταν παρά η απολογία της για τα ανοιχτά, πολύ ανοιχτά, και στενά, πολύ στενά, φορέματά της: «Θα ήθελα άλλα δέκα μωρά και άλλα δέκα Τσιουάουα και πολύ περισσότερα βραβεία. Στο μεταξύ, το απολαμβάνω που είμαι σύμβολο του σεξ και κάνω έτσι τους ανθρώπους χαρούμενους».

Αυτές είναι μόνο μερικές από τις ατάκες που αποδίδονται στην Τζέιν Μάνσφιλντ και συμπυκνώνουν επαρκώς την κοσμοθεωρία της για τον (άσωτο) βίο τον οποίο καθέννας από εμάς δικαιούται να διάγει, όπως επίσης συνοψίζουν αντιπροσωπευτικά τη φιλοσοφία της για τον αμερικανικό κινηματογράφο στα μέσα του προηγούμενου αιώνα: Οτι το «star σύστημα» επιτάσσει να επιδεικνύονται τα κάλλη – ή να αναδεικνύονται, εξαρτάται από ποια οπτική γωνία το βλέπει κανείς – εφόσον υπάρχουν. Και η αλήθεια είναι ότι η φιλοσοφία αυτή αποδείχτηκε για τη Μάνσφιλντ η συνταγή της επιτυχίας: Το ξανθό της πλατίνας χρώμα των μαλλιών της, το σώμα-«κλειψύδρα», όπως το χαρακτηρίζουν πολλοί επιθυμώντας να τονίσουν τις... δυσανάλογες αναλογίες της, και τα μονίμως πολύ αποκαλυπτικά κοστούμια της ήταν το πιο σωστό τρίπτυχο για να γεννηθεί το αντίπαλο δέος της Μέρilin Μονρόε – ή το κακέκτυπό της, εξαρτάται και πάλι από την οπτική γωνία.

Ταυτόχρονα, όμως, το κορίτσι των 2.500 δημοσιευμένων φωτογραφιών μέσα σε έναν χρόνο (1956-1957), για το οποίο είχε παράλληλα χυθεί πολύ μελάνι στις εφημερίδες της εποχής, περιέπεσε στην προσωπική ζωή της σε πολλές, γοητευτικές «αμαρτίες»: Τρεις σύζυγοι, πέντε παιδιά, πολυάριθμοι εραστές, άφθονο αλκοόλ, αμύθητη περιουσία. Και η «τιμωρία» της για την απενοχοποιημένη καλοπέρασή της ήταν, όπως

διαρκώς προφήτευε η ίδια η Μάνσφιλντ, πράγματι μεγάλη: Ένα μοιραίο (και πολυσυζητημένο) αυτοκινητικό δυστύχημα, όταν η διάσημη σεξοβόμβα ήταν μόλις 34 ετών. Η αλήθεια, βέβαια, είναι η γνωστή μοιρολατρική και κυρίως κοινότοπη διαπίστωση, που χρησιμοποιεί την πληρότητα για να ξορκίσει τη ματαιότητα του βίου, ότι τουλάχιστον είχε προλάβει να ζήσει για πάρα πολύ περισσότερο.

Η αγγλογερμανικής ανατροφής Βέρα Τζέιν Πάλμερ, όπως είχε βαπτιστεί, γεννήθηκε στις 19 Απριλίου 1933 στην Πενσυλβανία. Σε ηλικία τριών ετών έχασε τον πατέρα της, δικηγόρο στο επάγγελμα, από καρδιακή προσβολή όσο οδηγούσε, παρουσία της γυναίκας του και της μικρής Βέρα Τζέιν. Τρεις μήνες μετά τον θάνατό του, η μητέρα της (που πέθανε μόλις το 2003, αφού συμπλήρωσε έναν αιώνα ζωής) παντρεύτηκε ξανά, άρχισε να εργάζεται ως δασκάλα και η (νέα) οικογένεια μετακόμισε στο Ντάλας του Τέξας. Εκεί όπου αργότερα θα ξεκινούσαν όλα: Η Τζέιν (η οποία σπούδασε υποκριτική στο Πανεπιστήμιο του Ντάλας, στο Πανεπιστήμιο του Τέξας στο Ωστιν και αργότερα στο Πανεπιστήμιο της Καλιφόρνιας στο Λος Άντζελες) άρχισε γρήγορα να εμφανίζεται σε διάφορες θεατρικές παραγωγές και, παράλληλα, πήρε σβάρνα διάφορους διαγωνισμούς ομορφιάς: «Μις φωτοφλάς», «Μις λάμπα μαγνησίου», «Μις εβδομάδα για την πρόληψη της πυρκαγιάς» ήταν μόνο μερικοί από τους τίτλους που κέρδισε και αποδέχτηκε – διότι όταν ήθελαν να τη στέψουν «Μις ροκφόρ» το εκλογίκευσε, «δεν ακούγεται ωραίο» είπε και αρνήθηκε τον τίτλο. Όπως αργότερα αρνήθηκε ότι ήταν φρεσκοπαντρεμένη (και ήδη μητέρα) προκειμένου να καταφέρει να γίνει δεκτή στον διαγωνισμό για τον τίτλο της «Μις Καλιφόρνια».

Διότι η Τζέιν είχε μπει από νωρίς στα «βάσσανα»: Το 1950, σε ηλικία μόλις 17 ετών, έμεινε έγκυος από τον παιδικό της έρωτα, Πολ Μάνσφιλντ, τον οποίο και παντρεύτηκε την ίδια χρονιά. Εκείνος, αφού έκανε την αγαπημένη του Τζέιν «κυρία Μάνσφιλντ», κλήθηκε να υπηρετήσει στον αμερικανικό στρατό. Όταν ο Πολ συμπλήρωσε έναν χρόνο στο Camp Gordon επέστρεψε και το 1954 όλοι μαζί μετακόμισαν στο Λος Άντζελες. Εκεί όπου κανείς δεν νοιαζόταν για το 163 IQ (!) της Τζέιν, ούτε για τη γλωσσολογία της (μιλούσε πέντε γλώσσες), ούτε για τις επιπρόσθετες σπουδές της στο πιάνο και στο βιολί. Διότι εκεί «το μόνο που ενδιέφερε τον κόσμο ήταν οι αναλογίες 102-53-91», όπως η ίδια η Τζέιν Μάνσφιλντ είχε πει, μάλλον περισσότερο χαρούμενη παρά προσβεβλημένη που οι φυσικές χάρες της μετρούσαν πιο >>

ΕΓΩ, Η BARBIE

Το 1957 η ηθοποιός Τζέιν Μάνσφιλντ
φωτογραφίζεται σε πισίνα στο
Λος Άντζελες περιτριγυρισμένη
από μπουκάλια σε σχήμα κούκλας-
ομοιώματος της ξανθιάς σεξοβόμβας.